

[Socialministeren.]

kan nok sige meget afvekslende bemærkninger, der er fremsat. Der er næsten ikke et emne inden for hele vores politiske system, fra kartoteker til skyderi m. v., som vi ikke har måttet høre om i dag.

Hvis jeg skal prøve at samle det i nogle forholdsvis få bemærkninger, vil jeg tage udgangspunkt i det spørgsmål, der er stillet af flere ordførere: hvad vil en ændret social struktur koste? Man ønsker oplysninger om, hvilke indholdsmæssige forbedringer der kan forventes, og siger, at det ikke er muligt at tage stiling, før man har klarhed på disse punkter. Jeg vil gerne svare på den måde, at jeg ikke kan forestille mig, at det skal blive dyrere at gennemføre ønskelige sociale forbedringer under en forenklet struktur. Jeg vil tværtimod sige, at en forenklet struktur vil give os mulighed for at rationalisere i betydeligt omfang, lægge større vægt på den forebyggende indsats, få en mere effektiv planlægning og en bedre koordinering af den sociale og den medicinske indsats. Jeg har også meget svært ved over for disse noget kritiske bemærkninger at se, hvordan en forenklet og en forkortet sagsbehandling, når antallet af de instanser, der skal tage stilling i de enkelte sager, nedskæres, skulle kunne ende med en dyrere administration.

Med hensyn til de indholdsmæssige forbedringer kan jeg ikke anerkende, hvad hr. Niels Mørk gav udtryk for, nemlig at alt, hvad der var foreslået, var afvist. Det gav jo et indtryk af, at der overhovedet ikke var sket sociale fremskridt under denne regering, men det ved hr. Niels Mørk udmærket ikke er rigtigt. Jeg kan blot oplyse, at beregninger, der er foretaget i socialministeriet i anledning af spørgsmål fra 21 mands udvalget, viser, at fra det finansår, vi er i nu, og til det finanslovsforslag, der er til behandling for tiden, regner man med en reel stigning i de sociale udgifter på 20 pct. Jeg har svært ved at opfatte dette som stagnation. Jeg kunne også nævne forskellige enkeltssager, men det skal jeg ikke gå ind i.

Når der så tales om, at der heller ikke fra regeringens side er stillet noget i udsigt på nye områder, synes jeg, jeg må have lov til at minde om, at økonomiministeren her i

folkettinget i begyndelsen af december måned sagde, at der i overensstemmelse med socialreformkommissionens betænkning ville komme et forslag fra regeringen om en dagpengereform; det er også nævnt i forbindelse med styrelseslovsforslaget, at folkettingen senere ville få lejlighed til at tage stilling til det. I samme forbindelse nævnte økonomiministeren også regeringens planer om at forelægge for folkettingen et forslag om en social pensionsfond. Det er også bekendt, at der fra arbejdsministeren i meget nær fremtid vil fremkomme et forslag om en forbedring af arbejdsløshedsforsikringen på grundlag af et udvalgsarbejde, som er afsluttet sidste efterår.

Et andet principielt spørgsmål, som blev rejst af hr. Valbak, og som flere ordførere har været inde på, gjaldt datoen den 1. april. Hr. Valbak mente — sådan forstod jeg det — at det ville være heldigt, om vi kunne komme igennem med disse lovforslag til 1. april, men på den anden side måtte man erkende, at tiden til at arbejde med dem var begrænset. Det er også min opfattelse. Vi havde fra ministeriets side gerne set, at det var muligt, at de kunne træde i kraft samtidig med kommunalreformen. Men samtidig vil jeg sige til de ordførere, der har fået den forkerte opfattelse, at det skulle være regeringens ønske at tromle disse forslag igennem uden mulighed for en grundig og saglig udvalgsbehandling, at vi er indforstået med, at der er vurderinger, man ikke kan få foretaget, og afgørelser, man ikke mener at kunne træffe inden for denne ret korte tid, ja, så må vi finde en løsning og udskyde ikrafttrædelsen af lovene.

Et andet principielt spørgsmål, som har været rejst, er spørgsmålet om sygekasserens forhold. Der er ingen grund til at gentage, hvad der blev nævnt; men jeg synes dog, det har en vis betydning alligevel at forstå, at der daglig er mennesker, som må gå fra det ene kontor til det andet; de undersøgelser, socialreformkommissionen har foretaget, viser, at det ikke er noget ubetydeligt antal. Jeg kan f. eks. nævne, at antallet af mennesker, som rammes af sygdom, arbejdsløshed eller en anden social begivenhed af mere end 3 måneders varighed, er over 100.000 om året, og det kan man så sammenholde med hr. Valbaks oplysninger om,